

Poletna praksa v Banja Luki

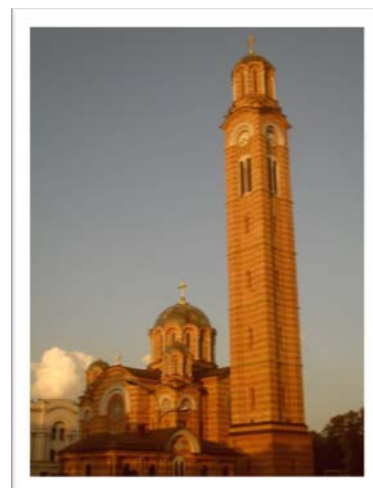
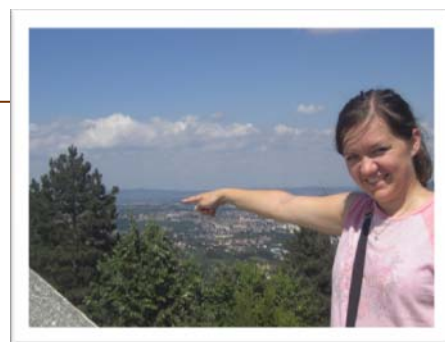

Za svojo poletno prakso sem si izbrala Bosno in Hercegovino, natančneje glavno mesto Republike Srbske – Banja Luko. Glede na to da je bil to moj krstni obisk jedra Balkana, sem seveda imela določena pričakovanja in priznam, tudi strahove. Navsezadnje je stereotipov, vicev in nekakšnih rekov še in še, pravih potopisov o tej državi pa zelo malo. Na pot sem torej odšla kot na pot v neznano. Nisem vedela, kaj naj pričakujem, kako se naj pripravim. Vendar ko sedaj gledam nazaj, je bil moj čas v Banja Luki zelo lep in ga priporočam tudi drugim – brez strahu in z odprtostjo za dogodivščine.

O državi in kulturi... Bosna in Hercegovina je zelo lepa država, s čudovito naravo. Toda ne gre mimo tega, da te na vsakem koraku nekaj spominja na vojno in v ti v misli stopajo razni prizori in celo melanholičnost. Vendar pa ti ljudje sami vlivajo optimizem in pogum, da se iz vsega lahko ponovno vstane, če imaš voljo do življenja. Oni jo predvsem najdejo v svojem neverjetnem smislu za humor in da si vzamejo čas za svetlo stran življenja. Pitje kave je za njih ritual, njihova gostoljubnost ti včasih vzame sapo, uživajo v glasbi, znajo se zabavati in družiti ter imajo izbran okus za modo. Predvsem pa so ponosni na to, kar so. Vsaj takšen vtis mi je dalo moje opazovanje ljudi. Tudi vzdušje pri študentih je bilo podobno. Zelo lepo so nas sprejeli in skrbeli so, da nam je bilo dobro. Za naše razmere jim je le kdaj pa kdaj zmanjkalo pri organizaciji in doslednosti, so se pa vsekakor trudili, da bi čimbolj uživali.

Mesto Banja Luka... Mesto me je kar presenetilo. Lepo je urejeno, še posebej mestno jedro. Povsod je polno modernih kavarn. Še en dokaz, da znajo uživati življenje. Ne morem pa, da ob tem ne omenim njihovih znamenitih pleskavic in čevapčičev – tu jim res težko kdo konkurira. V mestu in obrobju je kar nekaj zanimivosti, vendar pa Banja Luka še ni tipično turistično mesto, tako da moraš bolj raziskovati sam.

Bivanje... Živela sem v študentskem domu, 10 min iz centra mesta. Dom je bil sicer star, vendar pa je imela vsaka soba lasten tuš. Največja pomanjkljivost so se mi zdeli WC-ji, saj so bili na »čučak«. Naj reče kdor hoče, karkoli hoče, a nanj se niti do konca meseca nisem mogla navaditi. V domu sicer nismo imeli interneta, je pa zato bil zastoj dostopen v skoraj vsaki kavarni. V bolnici smo imeli organiziran zajtrk in kosilo, tako da nam ni bilo hudega. Sicer pa so nam bile v bližini doma na voljo restavracije in kioski, hrana pa je tudi zelo poceni za naše razmere.

Delo v bolnišnici...Prakso smo lahko opravljali na internem oddelku, kirurgiji ali pa na urgenci. Načeloma si bil na tistem oddelku, kamor si se prijavil, ampak smo lahko tudi menjavali. Glede tega so bili zelo odprti in smo se lahko sproti dogovarjali. Do kliničnega centra, kjer so bili obroki in interna medicina, je bilo sicer pol ure, vendar smo imeli organiziran prevoz. Kirurgija in urgencia pa se tako nahajata v centru mesta. Zdravniki so bili zelo prijazni, vendar pa večinoma niso imeli veliko časa, tako da smo morali tudi čakati. Za nas je velika prednost, ker lahko razumemo jezik. Sicer večina zdravnikov govori angleško, vendar pa vedno nimajo časa, da bi vse razložili. Še posebej na vizitah ne. Sama sem del svoje prakse opravila na internem oddelku, kjer sem bila na kardiološkem, gastroenterološkem in nefrološkem

oddelku, drugi del pa na urgenci. Slednje je bilo še posebej zanimivo, saj se je v nekaj urah zvrstilo veliko pacientov z zelo različnimi kliničnimi slikami. Imela sem več mentorjev, ker sem bila na različnih oddelkih, vendar pa so imeli posluš za to, kar sem želela videti – seveda v okviru časa, ki so ga imeli na voljo.

Socialni program... Organiziran je bil tudi socialni program. Sicer je bilo še bolj živahno julija, saj je takrat bilo več študentov, vendar pa so se vseeno potrudili. V Banja Luki deluje organizacija za izmenjave študentov medicine SLOMSIC in

organizacija za mednarodne izmenjave študentov IASTAE. Organizaciji delujeta sicer ločeno, tudi nastanitev je bila na različnih lokacijah, vendar sta se pri pripravi aktivnosti povezovali, kar je bilo za nas zelo ugodno. Na ta način smo spoznali še več tujih študentov iz drugih strok. Organiziran smo imeli ogled mesta, peljali so nas na koncerte in zabave, šli smo na rafting, imeli organiziran izlet v Mostar in druženje s tamkajšnjimi študenti na izmenjavi ter internacionalni večer. Skoraj vsak dan se je z nami družil kakšen domačin, tako da smo hodili skupaj v kino, na sprehode in v hribe, pa plavat, nekaj pa smo si organizirali tudi študentje sami. Tudi sicer so bili gostitelji zelo ustrežljivi in v pomoč pri kakršnihkoli vprašanjih in nasvetih.

Praksa v Banja Luki mi bo ostala v zelo lepem spominu. Dobila sem nekaj izkušenj na področju medicine in spet se mi je malo razširil horizont. Spoznala sem veliko novih ljudi iz različnih krajev in imela priložnost opazovati kulturo Bosne in njihovih ljudi v živo. Zadovoljna sem bila s socialnim programom in gostoljubnostjo študentov. Želela bi si le morda nekoliko boljše nastanitev ter bolj efektiven čas v bolnišnici, sicer pa nimam pritožb. Izmenjavo priporočam vsem, ki jih mika Balkan ter želijo spoznati precej drugačen sistem medicine, ob tem pa ne bi radi preveč zapravili.

